

og 14 Dage i et halvt Aar er ikke nogen ringe Del af Tjenestetiden. Det svarer for et helt Aar til en Maaned eller en Tolvtedel af den samlede Tjenestetid. Det er jo ikke forbudt Parterne at fortsætte Forholdet, men et Paalæg til Tyendet om at udføre andet Arbejde end det, hvortil det er antaget, skal kun have en midlertidig Karakter.

Ændringsforslag Nr. 34 og 35 kunde den højtærede Minister tiltræde, idet det burde være en frivillig Sag; om disse Frieri skulde være sammenhængende eller ej. Jeg vil gerne fraraade Vedtagelsen af disse Ændringsforslag; thi det forekommer mig, at det, Paragraffen siger i den Skikkelse, den har fra Ministerens Haand: at Tyendet har Krav paa Ferie i 3 sammenhængende Søgnedage, ikke paa nogen som helst Maade udelukker, at Parterne træffer Overenskomst om, at Tyendet faar Ferie en Dag ad Gangen. Hvis det paagældende Tyende ikke ønsker at faa en sammenhængende Ferie, faar det det fornøftigvis ikke. Det vil tale sig til Rette med Husbonden og faa Sagen ordnet paa anden Maade. Men lige saa fornøftigt dette er, lige saa fornøftigt og humant synes det mig at være, at Tyendet, hvis det af en eller anden Grund har Brug for at faa Ferie i en sammenhængende Række af Dage, ogsaa faar Ret til at kræve dette. Ellers faar Bestemmelsen ingen som helst praktisk Betydning overfor de Forhold, Loven særlig skulde tage Sigte paa, Forhold, hvor alt ikke er saa godt, som det burde være.

Tange: Det ærede Medlem for Københavns Amts 6te Valgkreds (Mads Larsen) forsøgte jo at bøde lidt paa den uheldige Stilling, som hans Meningsfæller kom til at indtage her i Tinget i Gaar, idet han nu hævdede, at de to ærede Medlemmer fra Kerteminde (Eduard Larsen) og Skive (Hans Nielsen) ved Begyndelsen af Udvalgsarbejdet klart og tydeligt havde udtalt sig som Tilhængere af det Standpunkt, at vi ingen Tyendelov skulde have. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg ikke et eneste Øjeblik har bestridt, at de ærede Medlemmer har udtalt sig således; tværtimod, jeg henviste i Gaar selv til, at de udtalte sig i noget lignende Retning ved Sagens første Behandling. Men det, som gør Sagen saa mærkelig for de to ærede Medlemmers Vedkommende, er, at medens de ved Begyndelsen udtalte sig, som de har gjort, gaar hele deres Arbejde i Udvalget i en helt anden Retning. Nu siger det ærede Medlem, at da de ikke saa noget Forsøg fra vor — altsaa min og det ærede Medlem fra

Skelskørs (R. Andersen) Side — paa at reformere Forslaget i den Retning, opgav de det. Ja, men de ærede Medlemmer behøvede jo ikke at vente paa Forslag fra vor Side; naar de var principielle Tilhængere af den Opfattelse, kunde de jo selv stille Forslag om en Reform i den Retning. Nej, det ærede Medlem maa hellere lade dem blive der, hvor de er. De staar altsaa saaledes, at ved Begyndelsen og Enden er de Tilhængere af, at vi ingen Tyendelov skal have, men i Midten, nemlig under Udvalgsarbejdet, har de hele Tiden arbejdet for en Tyendelov. Det er det Standpunkt, de indtager, og det maa de hellere blive ved at indtage.

Mads Larsen: Efter min Formening staar de to ærede Medlemmer, hvad det angaar at varetage Tyendets Interesser, overordentlig meget bedre end det ærede Medlem fra Holbæk (Tange) og det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen), thi de sidstnævnte har givet fuldstændig blankt op og ikke ydet den ringeste Smule Bidrag til Sagens Løsning; hvis den Politik, de har ført under dette Arbejde, var blevet raadende, vilde Resultatet simpelt hen være blevet det, at vi bevarede den gamle forældede og daarlige Tyendelovgivning i en længere Aarrække.

Tange: Her er ikke Tale om, hvem af os der staar bedst, her er Tale om, hvordan det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) og det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) staar i Modsetning til det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen). De staar altsaa, som jeg har sagt, saadan, at de er principielle Tilhængere af, at vi ingen Tyendelov skal have, men at deres Arbejde er gaaet ud paa, at vi skal have en Tyendelov. Hvorvidt det er det ærede Medlem, der ved sin Stilling har tvunget dem ind i den Situation, skal jeg ikke udtale mig om.

R. Christiansen: I Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser om Ændringsforslag Nr. 23 maa jeg sige, at jeg, hvis de er rigtige, har misforstaaet Lovforslagets § 15. Jeg er nemlig gaaet ud fra, at det dog ikke var Meningen, at en Husbond skulde assurere et Tyendes Ejendele for mere end det, de er værd. Det er ikke for den Smule Præmie Skyld, der skal betales af dette lille Beløb, thi det er jo aldeles ligegyldigt for Principalen, og jeg kunde for saa vidt godt stemme for Ændringsforslag Nr. 24, hvori man gaar op